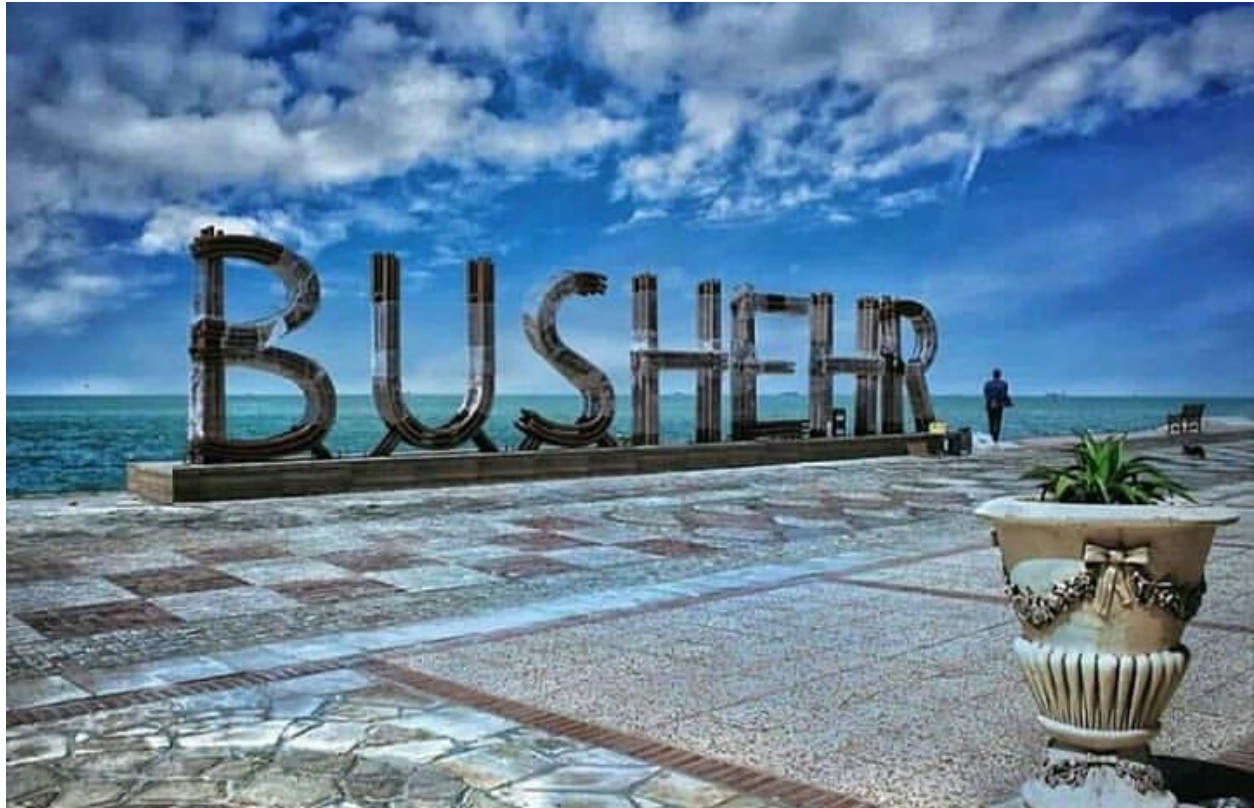

بوشهر سرزمین نخلستان ها

بوشهر، سرزمین مبارزان خستگی ناپذیر، دریانوردان و صیادان دریادل، نخلستان های پر بار، آفتاب گرم و بادهای آتشین و دریای پرتلاطم پارس است. بوشهر با سواحل زیبا و خرماهای شیرین و شرجی های معروف، در جنوب ایران و در کرانه ی خلیج فارس واقع شده است.

بوشهر، یکی از مقاصد گردشگری ایران

بوشهر قدمتی هزاران ساله دارد و عمر آن به دوران ساسانیان می رسد. سواحل زیبا، نخلستان های سرسبز و بناهای تاریخی آن را به مقصدی جذاب برای گردشگری تبدیل کرده است. علاوه بر مکان های دیدنی و طبیعت زیبای شهر، فرهنگ زندگی و غذاهای لذیذ و تند هم بخشی از جاذبه های بوشهر می باشد.

موقعیت جغرافیایی بوشهر

استان بوشهر به مرکزیت بندر بوشهر در حاشیه خلیج فارس قرار دارد و از نظر وسعت هفدهمین استان بزرگ ایران است. همسایگان این استان از شمال قسمتی از استان خوزستان و استان کهگیلویه و بویراحمد، از شرق استان فارس، از جنوب و غرب خلیج فارس و از جنوب شرق قسمتی از استان هرمزگان است. مساحت استان بوشهر حدود ۲۷،۶۵۳ کیلومتر مربع است. این استان متشکل از دو بخش جلگه ای حاشیه ساحلی غربی و

کوهستانی نوار شرقی منتهی‌الیه زاگرس جنوبی است. ارتفاعات استان بوشهر که ادامه زاگرس فارس است، گچ‌ترش (رشته‌کوه) نام دارد. ارتفاعات در نواحی جنوبی به دریا نزدیک می‌شوند که به ارتفاعات نوکند معروف هستند.

لوکیشن بوشهر بر روی نقشه ی گوگل

<https://www.google.com/maps/place/Bandar+Bushehr,+Bushehr+Province,+Iran/@28.9111484,50.7599737,11z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x3fb44f4d045170dd:0x6c265c100e277ba6!8m2!3d28.9233837!4d50.820314>

نام باستانی بوشهر

بنای بوشهر به اردشیر ساسانی نسبت داده شده و نام اصلی آن «رام اردشیر» بوده‌است. گفته می‌شود که «رام اردشیر» به مرور زمان به «ریشهر» تبدیل شد. به نظر می‌رسد که بوشهر تحریف شده ریشهر- همان شهر قدیمی است. در عصر هخامنشی از تمدنهای بزرگ در ایران تمدن لیان بوده‌است که برخی به اشتباه نام آن را از نام‌های بوشهر می‌دانند. هم‌اکنون نام خیابانی در بازار بوشهر به همین نام است. طبق آثار کشف شده در منطقه باستانی هلیله و ریشهر نام این سرزمین ژرمانسیکا بوده‌است. همچنین در آثار باستانی شوش از این بندر نام برده شده‌است. در زمان اسکندر نام آن به موزامبری تغییر یافت. نام دیگر بوشهر در زمان اردشیر بابکان، ابا شهر به معنی شهر بابک و بعد از آن بوشهر به معنای شهر پایین به دلیل اختلاف سطحی که با ریشهر داشته‌است.

قدمت سرزمین بوشهر

بوشهر، سرزمینی به قدمت تمدن بین‌النهرین

بوشهر، به عهد ایلامی و تمدن بین‌النهرین برمی‌گردد. این سرزمین جزء یکی از ایالت‌های جنوب غربی دولت ماد در زمان مادها در آغاز سده هشتم قبل از میلاد بوده و جزو ساتراپ‌نشین چهاردهم دولت ماد در زمان حکومت هوخشتره بوده است. در اطراف شهر برازجان آثاری با ارزش از دوره هخامنشیان به دست آمده است. در دوره ساسانی و در زمان اردشیر بابکان شهر و رام اردشیری در دو فرسنگی شهر بوشهر ساخته شد که اکنون خرابه‌های آن به نام ریشهر معروف است.

بوشهر از دوره قاجار تا ۱۳۳۹ شمسی

از اواخر قاجاریه تا سال ۱۳۱۶ ایران به ۲۷ بخش تقسیم شده بود که بوشهر، بنادر و جزایر خلیج فارس یکی از این بخش‌ها به‌شمار می‌رفت. از سال ۱۳۱۶ در تقسیمات جدید کشوری، بوشهر و توابع آن یکی از شهرستان‌های استان هفتم (فارس) محسوب شده و جزء قلمرو استانداری فارس شد. در سال ۱۳۳۹ در تقسیمات سیاسی کشور تحولاتی انجام شد و بوشهر و توابع آن به نام فرمانداری کل بنادر و جزایر خلیج فارس به مرکزیت بوشهر از استان فارس جدا شد.

تحولات بوشهر در ۱۳۴۰ شمسی

در اوایل دهه ۱۳۴۰ این فرمانداری کل و فرمانداری کل بنادر و جزایر دریای عمان تحت عنوان فرمانداری کل بنادر و جزایر خلیج فارس و دریای عمان ادغام شد. این فرمانداری کل در آذر ماه سال ۱۳۴۶ به استان ساحلی تغییر نام پیدا کرد و بوشهر و توابع آن زیر نظر استانداری ساحلی به مرکزیت بندر عباس قرار گرفت. در آذر ماه سال ۱۳۴۹ شهرستان‌های بوشهر و دشتستان تحت عنوان فرمانداری کل بوشهر از استان ساحلی جدا شد و سرانجام در تاریخ ۱۳۵۲،۷،۰۹ استان بوشهر با دو شهرستان بوشهر و دشتستان تشکیل شده و پس از آن تاکنون به ۱۰ شهرستان تقسیم شده است.

مردم‌شناسی بوشهر

بیشتر مردم استان بوشهر به زبان فارسی با گویش بوشهری صحبت می‌کنند. در منطقه بوشهر فارسی با گویش بردستانی، گویش دشتی، گویش تنگستانی، گویش کازرونی و گویش اچمی صحبت می‌شود. مردم شهرستان‌های شمالی استان مانند دشتستان، گناوه و به‌ویژه دیلم با زبان لری و مردم شهرستان‌های جنوبی مانند قسمت‌هایی از شهرستان‌های دیر، کنگان و به‌ویژه جم نیز به فارسی لهجه‌دار سخن می‌گویند. همچنین برخی از اهالی جزیره شیخ و بنادر کنگان و عسلویه نیز به زبان عربی صحبت می‌کنند. مردم سواحل خلیج فارس و جزایر آن به گویشی صحبت می‌کنند که رگه‌هایی از گویش‌ها و زبان‌های شبانکاره‌ای، بلوچی، ترکمنی، لری و برخی واژه‌های

انگلیسی، هندی، پرتغالی، هندی و عربی را در بر می‌گیرد. در عین حال استخوان‌بندی و ریشه آن فارسی است. زبان ترکی نیز زبان رایج عشایر استان بوده و بیشتر در مناطق دشتستان و دشتی یافت می‌شود. بیشتر مردم این استان مسلمان و دارای مذهب شیعه هستند مردمان دارای مذهب سنی بیشتر در جنوب شرقی این استان (شهرهای عسلویه و کنگان و جزیره شیف) سکونت دارند.

راه های دسترسی به بوشهر

برای سفر به بوشهر راه های متعددی وجود دارد. برای سفر می توانید از قطار، هواپیما و یا خودروهای عمومی و شخصی استفاده کنید.

فاصله از تهران: ۱۰۵۰ کیلومتر

مدت سفر زمینی: حدود ۱۲ ساعت

مدت سفر هوایی: ۱ ساعت و ۳۰ دقیقه

مسیر زمینی تهران-بوشهر

سفر زمینی از تهران به بوشهر، از طریق بزرگراه خلیج فارس، و با گذشتن از راه های تهران به اصفهان و سپس یاسوج صورت می گیرد. سفر زمینی به بوشهر طولانی است و در صورتی که از سفر جاده ای طولانی مدت و ماجراجویانه لذت می برید، بسیار پیشنهاد می شود.

اتوبوس های تهران به بوشهر از پایانه های جنوب، غرب و بیهقی حرکت می کنند و قیمت بلیط آن از ۷۴ تا ۹۹ هزار تومان است.

سفر با قطار، مستقیم به بوشهر، موجود نیست و می توانید از قطارهای مقصد شیراز یا بندرعباس استفاده کنید.

مسیر هوایی تهران-بوشهر

سفر هوایی به بوشهر، همه روزه از طریق فرودگاه بین المللی بوشهر توسط ایرلاین های بسیاری انجام می شود. قیمت بلیط هواپیما از فرودگاه مهرآباد تهران به بوشهر و برعکس، از ۱۹۰ تا ۴۵۰ هزار تومان است. در فرودگاه بوشهر نیز می توانید از تاکسی استفاده کنید.

بهترین زمان های بازدید از بوشهر

میانگین دما در تیرماه (گرم ترین ماه سال) ۳۳ درجه سانتی گراد، در دی ماه (سردترین ماه سال)، ۱۴ درجه سانتی گراد، در فروردین ماه ۲۰ درجه سانتی گراد و در مهرماه ۲۸ درجه سانتی گراد می باشد. میانگین سالانه دما ۲۵ درجه سانتی گراد است. بنابراین پیشنهاد میشود در بهار، زمستان و پاییز به بوشهر سفر کنید.

اقامت گاه های بوشهر

هتل های پاسارگاد، پلاس و هتل آپارتمان یاس، هتل خور گناوه، هتل دلوار، هتل سعدی، هتل ماهان، هتل مهمان سرای صدرا، مهمان پذیرهای توحید، حافظ، پارس، آسمان و استقلال در کنار خانه های محلی و مجتمع های اقامتی با غذاهای متنوع، نوشیدنی ها و شیرینی های محلی از مسافران استان بوشهر پذیرایی

می‌کنند. در کنار این هتل‌ها، اقامت‌گاه‌های بوم‌گردی هیرون و کهباد در شهر بوشهر، با فضاهایی محلی و بومی، پذیرای مسافران و گردشگران این استان هستند.

صنایع دستی و سوغات بوشهر

عبابافی، گرگوربافی، گبه‌بافی، لنج و قایق‌سازی، ساخت حصیر، جارو، سفره، سبد و بادبزن با شاخ و برگ نخل، انواع زیورآلات، جعبه، تابلو، دیوارآویز، اشیاء تزئینی و اسباب‌بازی با صدف، ساخت لنج و قایق و سفال‌گری از صنایع دستی این استان است. ماهی و میگو، خرما و ارده از صنایع دستی و سوغات معروف این استان است.

غذاهای محلی بوشهر

خوش‌مزه‌ترین غذاهای دریایی ایران را می‌توانید در بوشهر بچشید. بوشهری‌ها مهارت ویژه‌ای در طعم‌دار کردن و از بین بردن بوی ناخوشایند غذاهای دریایی دارند. ماهی و میگو از ترکیبات اصلی و فلفل قرمز و تمر هندی از اصلی‌ترین طعم‌دهنده‌های بیشتر غذاهای بوشهری است. قیمه‌ی بوشهری، دم‌پخت ماهی، قلیه میگو و قلیه ماهی، ته‌انداز ماهی، لک، یتیمک و دال عدس بو شهری تنها برخی از غذاهای خوش‌مزه‌ای که می‌توانید در سفر به استان آنها را امتحان کنید. دسرها و شیرینی‌هایی مثل مسقطی، حلوی خرما، رنگینک و لگیمات هم خوراکی‌هایی هستند که چشیدن آنها به گردشگران این استان پیشنهاد می‌شود.

غذاهای سنتی استان بوشهر

جاذبه های تفریحی بوشهر

مجتمع تجاری، تفریحی و مسکونی زیتون بوشهر، مراکز خرید ملت، آزادی، بوشهر، لیان و آزادگان در کنار بازارهای سنتی چون بازار صفا، بازار قدیمی، بازار شهرداری و بازار روز فعال هستند.

جاذبه های طبیعی بوشهر

نخلستان های سرسبز

نخلستان های سرسبز و سربه فلک کشیده شهر آب پخش جلوه بسیار دیدنی به این منطقه داده است و هیچ مسافری را بدون توقف اجازه عبور نمی دهد. وجود کانال های پر آب در دو سمت مسیر ورودی شهر آب پخش طراوت و نشاط خاصی به این منطقه بخشیده است تا مسافران بتوانند از آب و طبیعت در کنار هم بهره ببرند.

سواحل ماسه ای منحصربفرد

سواحل ماسه ای استان بوشهر را می توان به عنوان یکی از مهمترین جاذبه های گردشگری این استان نام برد. این استان در مجموع بیش از ۷۰۰ کیلومتر ساحل دارد که اغلب این سواحل برای استفاده عموم مردم آزاد است.

ساحل بنود عسلویه

بنود از روستاهای جنوب شرقی استان بوشهر است. ساحل زیبای بنود در مجاورت روستای بنود و در ۳۵ کیلومتری عسلویه استان بوشهر قرار دارد. این ساحل زیبا در جنوبی ترین نقطه از استان بوشهر جای گرفته است و می توانید آن را در ۶ کیلومتری چاه مبارک شهرستان عسلویه پیدا کنید. دلیل شهرت آن به برخورداری از ساحل صخره ای و فاصله کم آن با دریا برمی گردد. یکی از دلایل علاقه گرد شگران به این ساحل بکر و زیبا را می توان غارهایی دانست که دهانه ای رو به دریا و ساحل دارند.

دسترسی به ساحل بنود

اگر از عسلویه به سمت ساحل بنود می روید، وارد بلوار خلیج فارس شوید و مسیر خود را به سمت چاه مبارک ادامه دهید. با توجه به مسیر دسترسی نامناسبی که به روستای بنود وجود دارد، ترجیحا از روستای چاه مبارک، وانت کرایه کنید و راهی ساحل بنود شوید. با توجه به اینکه ساحل بنود هیچ گونه امکاناتی ندارد، حتما آب و مواد غذایی با خود ببرید. وسایل موردنیازتان را می توانید از عسلویه یا روستای بنود تهیه کنید. اگر در فصل گردشگری به این ساحل رفتید، در جریان باشید که هنگام غروب، هوا سردتر می شود و به لباس گرم نیاز خواهید داشت. علاوه بر این، پشه ها نیز با غروب خورشید پدیدار می شوند و برای اینکه از شر آنها در امان بمانید، ترجیحا اسپری دفع حشرات با خود ببرید. در صورتی هم که به فکر کمپ زدن در این ساحل زیبا هستید، با تجهیزات کامل به این منطقه بروید.

لوکیشن ساحل بنود بر روی نقشه ی گوگل

<https://www.google.com/maps/place/Banood,+Bushehr+Province,+Iran/@27.3471926,52.7216936,16z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x3e51fe47b849df7b:0x2fdd3c3edfce10a5!8m2!3d27.3471333!4d52.7255288>

پارک ساحلی نخل تقی

پارک ساحلی نخل تقی که فقط به اندازه ۳۳ کیلومتری با ساحل بنود فاصله دارد؛ یکی دیگر از گزینه‌های جذاب پیش روی گردشگران است. به خصوص که با مساحت حدود ۱۶ هکتار، بزرگ‌ترین پارک ساحلی جنوب ایران به شمار می‌رود.

چرا به این منطقه، نخل تقی گفته می‌شود؟

در قرن ۹ هجری قمری، زمانی که قبیله آل نصور از عربستان به منطقه‌ی شبیکوه در بندر کنگان مهاجرت کردند. فردی به نام محمد تقی این ناحیه را برای کشاورزی انتخاب و به آبادانی آن کمک می‌کند و آن را به زیر کشت درختان نخل می‌برد. به دلیل این اقدامات محمد تقی و فراوانی نخلستان‌های خرما در این منطقه و از آنجا که مردم شبیکوه به نخلستان نخل می‌گفتند. نخلستان تقی به «نَخْلِ تقی» یا «نَخْلِ تقی» معروف شد. «یعیمه»

نیز از نام‌های است که عرب‌های مهاجر سواحل جنوبی خلیج فارس در دو سده پیش برای نخل تقی به کار می‌بردند.

امکانات تفریحی این دهکده گردشگری عبارت‌اند از:

- فانوس دریایی: فانوس‌های دریایی، راهنمای مسافران دریا بوده‌اند و در ساحل نخل تقی نیز می‌توانید یکی از آن‌ها را ببینید.
- کافی‌شاپ لنجی: نخستین لنجی که وارد عسلویه شده است، در ساحل بندر نخل تقی قرار دارد. این لنج ۱۵۰ ساله به کافی‌شاپ دهکده تبدیل شده است و در کنار نو شیدن یک فنجان یا قهوه می‌توانید از آن دیدن کنید.
- اسکله ماهیگیری: اسکله ماهیگیری نخل تقی، تجربه‌ی ماهیگیری در ساحلی بندری و در کنار آب‌های خلیج فارس را برای تان امکان‌پذیر کرده است.
- ورزش‌ها و تفریح‌های آبی: قایق‌سواری، شاتل، جت اسکی را نیز می‌توانید در این دهکده تجربه کنید.
- سایر امکانات: از دیگر امکانات دهکده گردشگری نخل تقی می‌توان به پارک بازی کودکان، حوضچه آرامش، دو اسکله سنگی به طول ۱۱۰ و ۱۳۰ متر، آب‌نمای موزیکال ماتریسی و موج‌شکنی به طول ۲۳۰۰ متر اشاره کرد.

لوکیشن ساحل نخل تقی بر روی نقشه ی گوگل

<https://www.google.com/maps/place/%D8%B3%D8%A7%D8%AD%D9%84+%D9%86%D8%AE%D9%84+%D8%AA%D9%82%DB%8C%E2%80%AD/@27.4910638,52.5809573,17z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x3e4dfa5c8d37d311:0x7f6ec1d0b22c5810!8m2!3d27.4910591!4d52.583146>

پارک ملی نایبند

پارک ملی نایبند، اولین پارک ملی دریایی کشور و منطقه حفاظت شده سازمان حفاظت محیط زیست ایران در استان بوشهر است. این پارک به واسطه پوشش گیاهی و حیات وحش متنوع و همین طور طبیعت کوه و دریا، جلوه‌ای زیبا در سواحل خلیج فارس به وجود آورده است. این منطقه ساحلی خلیج فارس که از پیشینه تاریخی طولانی برخوردار است، فقط به اندازه ۱۴ کیلومتر با ساحل بنود فاصله دارد و می‌تواند گزینه‌ای عالی برای گشت‌وگذار باشد.

لوکیشن پارک ملی نایبند بر روی نقشه ی گوگل

<https://www.google.com/maps/place/National+Park+Nayband/@27.3849521,52.6111737,17z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x3e4dfdde3fb7a585:0xe233eee38eedf78!8m2!3d27.3849474!4d52.6133624>

چشمه آب گرم اهرم

آب چشمه‌های آب گرم به دلایلی همچون شکست یا لغزش زمین و معمولا در نزدیکی آتشفشان‌ها ایجاد می‌شود. این آب به خاطر برخورداری میزان بالایی از مواد معدنی محلول در آن‌ها مانند گوگرد و سایر املاح معدنی، خاصیت درمانی زیادی دارد.

طبیعت بکر این چشمه منحصر به فرد، آرامش زیادی به انسان می‌بخشد و زیبایی آن را مضاعف کرده است. مسیر منتهی به آبگرم به دلیل اینکه دارای زیبایی خاصی است، به‌عنوان مسیر پیاده‌روی نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد و شب‌ها هم دارای شور و نشاط خاصی است.

چشمه آب گرم اهرم سرچشمه اش از دل کوه‌های رشته‌کوه زاگرس و از میان سنگ‌های رسوبی مارنی و گچی ست که به سطح زمین راه یافته است. این چشمه دارای دو استخر و ۱۰ حمام است. آب استخرها هر ۲۴ ساعت یک بار به‌طور کامل تخلیه می‌شود و با کانال به سمت نخلستان‌ها هدایت می‌شود.

نحوه دسترسی به چشمه

این چشمه که از جاهای دیدنی استان بوشهر در اهرم به شمار می‌رود، در نزدیکی شهر اهرم (مرکز شهرستان تنگستان) در ۶۳ کیلومتری جاده بوشهر به بندرعباس واقع شده است. برای رسیدن به سرچشمه اصلی آن باید یک مسیر خاکی دو کیلومتری را طی کنید. نخلستان‌های انبوه شهر اهرم نیز نظر هر بیننده‌ای را به خود جلب می‌کند. گردشگران می‌توانند در مرکز آب درمانی قوچرک این شهر واقع در امام‌زاده زین‌الشهدا نیز از خواص درمانی آب گرم بهره‌مند شوند. در ضمن ساحل زیبای اهرم و سد انحرافی آن نیز از دیگر جاذبه‌های گردشگری این شهر است.

لوکیشن چشمه آب گرم اهرم بر روی نقشه ی گوگل

[https://www.google.com/maps/place/%D8%A2%D8%A8+%D8%AF%D8%B1%D9%85+%D8%A7%D9%87%D8%B1%D9%85\(%D8%AF%D8%B1%D9%85%D8%A7%D9%86%DB%8C\)%E2%80%AD/@28.7879357,51.2949313,17z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x3fb4819f5b7da041:0xc47114c12997d7a0!8m2!3d28.78793114d51.29712](https://www.google.com/maps/place/%D8%A2%D8%A8+%D8%AF%D8%B1%D9%85+%D8%A7%D9%87%D8%B1%D9%85(%D8%AF%D8%B1%D9%85%D8%A7%D9%86%DB%8C)%E2%80%AD/@28.7879357,51.2949313,17z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x3fb4819f5b7da041:0xc47114c12997d7a0!8m2!3d28.78793114d51.29712)

جزیره ام الکرم، جزیره ای بوم رنگ شکل

جزیره ام‌الکرم یا ام‌الکرم در استان بوشهر شکلی شبیه بومرنگ دارد. بومیان آن را با نام جزیره گرم می‌شناسند؛ علت آن وجود درختان حرا در ساحل روبه‌روی این جزیره است که در میان اهالی به گرم مر سوم است. این جزیره مرجانی خالی از سکنه، یکی از جاهای دیدنی بوشهر و جزایر پارک ملی دیر - نخیلو است.

جزیره ام الکرم، بهشت پرندگان مهاجر

باورکردنی نیست؛ در نزدیکی بوشهری که به سرعت به سوی صنعتی شدن می‌رود و در این راه هزینه‌های محیط زیستی زیادی هم می‌دهد، جزیره ام‌الکرم، بهشتی باشد برای پرندگان مهاجر؛ جزیره‌ای که با عسلویه به شدت صنعتی، تنها ۸۰ کیلومتر فاصله دارد. جایی که امن‌ترین خانه برای ۱۰ هزار پرنده است، پرنده‌هایی که پس از بال زدن‌های بسیار زیاد از سرزمین دور در آن پناه گرفته‌اند تا قاصه هزاران تولد از خاک به افلاک با زمزمه دریا در سکوت آبی فیروزه‌ای خلیج فارس رقم بخورد.

عظمت طبیعت در جزیره ام الکرم

در این جزیره هزاران پرستوی دریایی پشت تیره و گونه سفید، کاکلی بزرگ و کوچک، اگرت ساحلی، سلیم خرچنگ‌خوار و سلیم کوچک، عظمت طبیعت را به رخ بازدیدکنندگان می‌کشند. در ام‌الکرم تا چشم کار می‌کند تخم پرندگان است که بر ساحل جا گرفته. با احتیاط باید حرکت کرد، چرا که هر لحظه ممکن است تخم پرنده‌ای زیر پا له شود. تخم و جوجه‌هایی که تازه سر از تخم درآورده‌اند، بی‌پناه‌ترین موجودات ساکن جزیره هستند.

بازدید از جزیره ام الکرم با هماهنگی سازمان محیط زیست

بدون اجازه سازمان محیط زیست نمی‌شود از جزیره ام‌الکرم بازدید کرد. بنابراین قبل از اینکه بلیط هواپیما به مقصد عسلویه، دیر یا بوشهر بگیرید، مجوزهای لازم را از سازمان محیط زیست کسب کنید. یادتان باشد که این جزیره کوچک گنجایش بسیار کمی دارد. پس سعی کنید تعداد گروه بیشتر از ۱۰ نفر نشود تا این میراث طبیعی برای آینده باقی بماند. این جزیره جایی هم برای ماندن ندارد، بنابراین باید در دیر یا بوشهر برای خود جایی هماهنگ کنید.

لوکیشن جزیره ام الکرم بر روی نقشه ی گوگل

<https://www.google.com/maps/place/Ommolkorm+Island/@27.8339071,51.5506896,15z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x3e4c91d2f73e8f2d:0x360a168e7c768f4f!8m2!3d27.8338889!4d51.5594444>

گنبد نمکی جاشک، عروس نمکی کوه های ایران

این گنبد یا کوه نمکی در دل کوه جاشک ۱۲ کیلومتر درازا و ۴ و نیم کیلومتر پهنا دارد. وسعت گنبد حدود ۳۶۶۶ هکتار بوده و ارتفاع قله آن ۱۳۵۰ متر از سطح دریا است. موقعیت خاص گنبد نمکی جاشک (دشتی) که باعث شوری آب رودخانه مند شده است، شاید تنها عامل زیان‌رسان به منطقه باشد. زیرا رودخانه تا قبل از روستای باغان شیرین و قابل شرب و استفاده کشاورزی است. اما پس از عبور از کنار گنبد و دور زدن آن آب رودخانه با در صد زیادی شوری همراه می‌شود. این امر نشان از فعالیت زیاد گنبد و روان بودن آب آن تا بستر رودخانه مند است. در فصل پربارش، آب رودخانه سطح دشت‌های چغاپور و دشتی را فراگرفته و به علت تبخیر زیاد نمک بر روی سطح خاک باقی‌مانده و باعث شوری زمین‌های منطقه می‌شود.

کوه نمکی جاشک، تنها اثر ملی طبیعی استان بوشهر

راه دسترسی به گنبد از سمت شرقی از فاصله ۳ کیلومتری بعد از روستای گنخک، از طریق جاده خاکی معدن قدیمی سنگ نمک است که در منطقه فعالیت می‌کرد. از سمت شرقی گنبد اگر بعد از پل روستای کردلان جاده خاکی را به سمت گنبد پیش بگیرید، به پای کوهپایه‌های گنبد می‌رسید. کوه نمکی جاشک به عنوان تنها اثر طبیعی ملی استان بوشهر در سال ۱۳۸۸ به ثبت رسیده و اکنون در اختیار محیط زیست قرار گرفته است.

لوکیشن گنبد نمکی جاشک بر روی نقشه ی گوگل

<https://www.google.com/maps/place/Salt+Dome/@28.2502227,51.6978856,17z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x3e4cc9ea10c187cb:0x23c8808c6d7c50e7!8m2!3d28.250218!4d51.7000743>

جاذبه های گردشگری بوشهر

وجود بافت سنتی بی نظیر و آثار تاریخی بسیار در بوشهر، همه ساله باعث جذب مسافران بسیاری به این شهر دیدنی می شود. از اماکن تاریخی و دیدنی این شهر می توان به مراکز ذیل اشاره نمود:

بافت تاریخی بوشهر، یادگار دوران نادرشاه

بافت تاریخی بوشهر که در دل شهر قرار دارد، شامل چهار محله است و با معماری خاص، چشم بیننده ها را خیره می کند. این بافت زیباترین کوچه ها و بناها را در خود جای داده است و قدمت آن به دوران نادر شاه افشار باز می گردد. عمارت های خیره کننده ی تاریخی گلشن و کازرونی، در محله ی بهبهانی و در دل بافت تاریخی شهر قرار گرفته اند و قدمت آن ها به دوران قاجار باز می گردد. عمارت قاجاری ملک نیز در محله ی بهمنی قرار دارد. مشخصه ی اصلی این بناها، معماری خاص بوشهری و ساحلی بودن آن هاست. از دیگر خانه های تاریخی واقع در بافت تاریخی بوشهر، می توان عمارت دهدشتی، عمارت طاهری یا موزه ی مردم شناسی بوشهر، و عمارت امیریه را نام برد که قدمت تمامی آن ها متعلق به دوران قاجار است. خانه قاضی بوشهر نیز یکی از عمارت های تاریخی با تزیینات خاص است که قدمت آن به دوران زندیه می رسد.

ریشهر، یکی از شهرهای مهم امپراتوری عیلام

ریشهر (بوشهر)، واقع در بخش مرکزی شهرستان بندر بوشهر یکی از آثار تاریخی و از نقاط دیدنی استان بوشهر در جنوب ایران است. قدمت آثار کشف شده آن به هزاره سوم تا هزاره اول پیش از میلاد می رسد. آثار مکشوف در سال های ۱۸۷۲ تا ۱۸۷۷ میلادی که شامل کتیبه های میخی عهد شوتروک ناهونته و آثار بناها و اشیا مفرغی و سفال های نقش داراست، نشان می دهد که ریشهر از هزاره دوم پیش از میلاد یکی از شهرهای مهم امپراتوری عیلام بوده است. از آجر نوشته های عیلامی معلوم می شود که این شهر در آن عصر به نام «لیان» خوانده می شده است. ظاهراً لیان به سبب موقعیت خاص جغرافیایی یکی از حلقه های ارتباطی تمدن های شرق و غرب دنیای قدیم بوده است. چرا که مرزهای جنوبی فلات ایران به سبب هم جواری با دریا و سایر شرایط جغرافیایی به ساکنان فلات هند اجازه می داد که از آب های ساحلی، برای ارتباط تجاری با تمدن های ایران و دشت بین النهرین استفاده کنند. منطقه ریشهر در تاریخ ۲۴ شهریور ۱۳۱۰ در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسیده است.

لوکیشن ریشهر بر روی نقشه ی گوگل

<https://www.google.com/maps/place/Bushehr+Province,+Bandar+Bushehr,+Rishehr,+Rishehr+St,+Iran/@28.9001125,50.8316583,17z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x3fb44f68ca7f87f3:0x95be90417764289b!8m2!3d28.9001078!4d50.833847>

قبر ژنرال، با معماری منحصر بفرد

قبر جنرال یا قبر جرنیل که تلفظ محلی عبارت قبر ژنرال است، از جاهای دیدنی بوشهر به شمار می‌رود و آرامگاه یک ژنرال انگلیسی در محله سنگی است. این آرامگاه به شکل ابلیسک ساخته شده است. ابلیسک، ستون سنگی چهارگوش و بلندی است با نوک هرمی که گفته می‌شود برگزیدن شکل هرم برای همانند سازی با یک پرتوی سنگ شده قرص خورشید بوده است. این بنا در معماری مصر باستان، آشور و روم باستان به کار رفته است. در دوران نوین نیز این بنا در شماری از میدان‌های اصلی اروپا و آمریکا وجود دارد. احتمال داده می‌شود که این آرامگاه مدفن یکی از فرماندهان ارتش انگلستان باشد که در لشکرکشی بریتانیا به جنوب ایران، در واقعه هرات در سال ۱۸۵۶ میلادی به دست نیروهای ایرانی کشته شد. نام این ژنرال انگلیسی به درستی روشن نیست محوطه این مقبره تا سال ۱۳۹۰ به صورت باغی از درختان محلی بود. در همان سال توسط شهرداری بندر بوشهر تبدیل به پارک شد و از گورستان به پارک تغییر کاربری داد. این گورستان مدفن ۳۵ تن از سربازان انگلیسی بوده است که در آن جنگ کشته شدند. در پشت این آرامگاه تابلویی از گذشته در این منطقه نصب بوده که اسامی افراد مدفون شده در آن محل در آن قید شده است.

لوکیشن قبر جنرال بر روی نقشه ی گوگل

<https://www.google.com/maps/place/English+General's+grave/@28.9681192,50.8359705,17z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x3fb44984de27acf5:0x595531474a369ddf!8m2!3d28.9681145!4d50.8381592>

کلیسای گئورگ مقدس، یادگار خانواده آوادیان

تنها کلیسای بوشهر در سال ۱۸۱۹ میلادی برابر با ۱۲۳۵ هجری قمری یعنی در دوره قاجار بوسیله خانواده آوادیان ساخته شد. آوادیان از خانواده های سرشناس ارمنی ساکن بوشهر بود. با کمک سایر مسیحیان ساکن این شهر از جمله انگلیسی های ساکن بوشهر در زمینی نسبتا وسیع در محله شنبیدی کلیسا را احداث نمود. این کلیسا در زمینی مستطیل شکل واقع شده و ساختمان اصلی آن پلانی شبیه به یک چلیپا دارد. در دو طرف بنای کلیسا حیاط هایی قرار دارند که برای دفن مردگان اختصاص داده شده بود.

کلیسای گئورگ مقدس از زمان تاسیس تا سال ۱۹۴۸ فعال بود تا آنکه به دنبال فوت ملکومیان، ارمنی سرشناس بوشهری، ارمنی صاحب نفوذ دیگری در بوشهر وجود نداشته و در نتیجه تمام اموال و اشیاء کلیسا به کلیسای وانک اصفهان منتقل گردید. در سال ۱۹۷۴ و به دنبال استقرار چند خانواده ارمنی دیگر در بوشهر هیات آرامنه

کلیسا را تعمیر و با فرستادن اشیاء مورد نیاز مجدداً فعال نمود ولی با گذشت چند سال باز هم فعالیت کلیسا متوقف گردید.

لوکیشن گئورگ مقدس بر روی نقشه ی گوگل

<https://www.google.com/maps/place/Bushehr+Gregorian+Church/@28.9897844,50.8300669,17z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x3fb44950aefff2f3:0x4b7b55e03343743e!8m2!3d28.9897797!4d50.8322556>

عمارت ملک بوشهر، یادگار دوره قاجار

این عمارت در دوره قاجاریه ساخته شده است و صاحب آن یکی از تجار معروف شهر است. این عمارت زیبا در ۸ کیلومتری بوشهر و در کوچه ملک، واقع در خیابان ماهینی و محله بهمنی شهرستان بوشهر قرار دارد. عمارت ملک بوشهر یک مجموعه ساختمانی است که با داشتن یک قرن سابقه، اکنون یک عمارت تاریخی محسوب می‌شود. گفته شده ملک‌التجار یکی از تاجران معروف بوشهر بوده که در امر تجارت در عصر خود بسیار معروف و شناخته شده بود. وی که برای سفر تفریحی-تجاری به کشور فرانسه رفت و آمد داشت، در یکی از سفرهای

تجاری خود، از یکی از کاخ‌های فرانسه دیدن کرد. این کاخ که از لحاظ تاریخی مربوط به قرون وسطی در فرانسه بود، چشم ملک‌التجار را گرفت و شیفته آن شد. ملک‌التجار پس از بازگشت به بوشهر تلاش کرد تا با ساخت عمارت ملک، اقتباسی از بنای کاخ فرانسه را در بوشهر پیاده کند. عمارت ملک بعدها توسط انگلیسی‌ها تسخیر شد و به صورت مقر نظامی آن‌ها درآمد. انگلیسی‌ها سال‌ها در این عمارت مستقر بودند و پس از آن با ورشکست شدن ملک‌التجار (صاحب اصلی کاخ) لوازم نفیس آن را با قیمت کم خریداری کرده و با خود به انگلستان بردند. در اواخر سلطنت رضا شاه، عمارت ملک که خوابگاه نظامیان شده بود، پس از چندین بار بازسازی رو به ویرانی نهاد و به خاطر وسعت زیاد آن دیگر مرمت نشد.

عمارت ملک، ثبت شده در فهرست آثار ملی ایران

عمارت ملک در ۱۷ آذرماه سال ۱۳۷۷ با شماره ۲۱۸۴ در فهرست آثار ملی ایران قرار گرفت. در سال‌های اخیر میراث فرهنگی بوشهر اعلام کرده که عمارت ملک بوشهر مرمت شده و طرح زیباسازی آن به شهرداری سپرده شده است. از این طریق، عمارت تبدیل به یک مکان گردشگری شده و در اختیار بازدیدکنندگان قرار گیرد.

لوکیشن عمارت ملک بر روی نقشه ی گوگل

<https://www.google.com/maps/place/Malek+Mansion/@28.9147603,50.8293957,17z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x3fb44f4f6b971c93:0xfda66bbfe66a4091!8m2!3d28.9147556!4d50.8315844>

گورستان شگفت انگیز صخره ای سیراف

یکی از شگفت‌انگیزترین جاهای دیدنی سیراف قبرستان تاریخی آن واقع در دره لیرودی شیلو است. با قبرهای سنگی قدیمی که گذر زمان و دو زلزله مهیب در سال‌های دور هم موجب از بین رفتن آن نشده است. به این دلیل که این قبرستان برای مردمانی با ادیان مختلف در مقاطع تاریخی متفاوت مورد استفاده قرار گرفته است کارشناسان آن را قبرستان تمدن‌ها نامیده‌اند. در گذشته روی مرده‌های خود خاک نمی‌ریختند و فقط آنها را درون قبرهای سنگی می‌گذاشتند. در شمال غربی بندر طاهری (محل ویرانه‌های شهر باستانی سیراف) و در دامنه جنوبی ارتفاعات مشرف بر آن، قبرستان باستانی وسیعی وجود دارد. تعداد فراوانی گورهای مستطیل شکل، عموماً به طول ۲۱۰ سانتی‌متر و عرض ۵۰ سانتی‌متر و عمق ۴۰ تا ۶۰ سانتی‌متر در سنگ کنده شده و از ملاط ساروج برای هندسی سازی یا پوشش سطح خارجی قبرها استفاده شده است. شکل و اندازه و ردیف بندی و حتی ارتفاع سطح پهنه قبرستان تا حدودی از بین رفته است. در این قبرستان عموماً قبرها رو به غرب هستند.

قبرستان تاریخی سیراف، متعلق به زرتشتیان

این قبرستان را به زرتشتیان نسبت می‌دهند. زرتشتیان ابتدا مرده‌ها را در گورهای روباز قرار می‌دادند تا در هوای آزاد گوشت آنها تجزیه شود. سپس استخوان‌ها را جمع‌آوری کرده و در استودان‌ها می‌گذاشتند. روبروی قبرستان غربی، قبرستان دیگری وجود دارد که هر چه ارتفاع تپه زیادتر می‌شود، گورها بزرگ‌تر می‌شوند و دهانه‌ها گشادتر و عمق بیشتری پیدا می‌کنند. در جلوی تپه به تبعیت از عوارض طبیعی، گورهای عمودی با ارتفاع ۳ متر و عرض ۲ متر وجود دارند که مانند پهنه‌ای از کندوهای زنبورعسل به‌طور مرتب در سراسری دامنه چیده شده‌اند. از عجایب شهر باستانی سیراف قبرستان آن و از عجایب این قبرستان وجود این رشته مقابر سنگی منظم و فراوان در سطح شیب‌دار و سرازیری تند دامنه کوهستان با پلکان‌های سنگی عریض و بقایای دو عمارت سنگی بر فراز آنها است.

لوکیشن گورستان صخره ای سیراف بر روی نقشه ی گوگل

https://www.google.com/maps/place/%DA%AF%D9%88%D8%B1%D8%B3%D8%AA%D8%A7%D9%86+%D8%B3%D8%AE%D8%B1%D9%87+%D8%A7%DB%8C+%D8%B3%DB%8C%D8%B1%D8%A7%D9%81%E2%80%AD/@27.664466,52.3255202,14z/data=!4m8!1m2!2m1!1z2q_ZiNix2LPYqtin2YYg2LPbjNix2KfZgQ!3m4!1s0x3e4dbf55fed67767:0x21b3a1e47e168a7c!8m2!3d27.6737036!4d52.333077

عمارت گلشن، ثبت در آثار ملی ایران

عمارت گلشن یکی از دیدنی های بوشهر است که در محله بهبهانی این شهر قرار دارد و در تاریخ اسفند ۱۳۷۷ با شماره ۲۲۱۰ در فهرست آثار ملی ایران ثبت شد. این بنا که قدمت آن به ۱۷۰ سال پیش و دوران قاجار می‌رسد، از برجسته‌ترین جاذبه های تاریخی بوشهر به شمار می‌رود که در بافت قدیمی این شهر واقع شده است. عمارت گلشن متعلق به تاجری معروف به نام آقای گلشن بود و که برای سکونت و امور تجاری از آن استفاده کرد و بعدها فردی به نام مهربان آن را خریداری نمود.

معماری منحصر بفرد عمارت گلشن

این بنا به سبک بیت میلانی طراحی شده است و سه طبقه دارد. در طبقه اول آب انبار، حمام و دست شویی، آشپزخانه و اتاق خدمه را می‌بینید و در طبقه دوم و سوم امور تجاری و پذیرایی انجام می‌گرفت. در چهار طرف عمارت پلکانی حلزونی شکل وجود دارد که از طریق آن‌ها می‌توان به پشت بام دسترسی داشت. حیاطی نیز در وسط عمارت گلشن مشاهده می‌شود و اتاق‌ها در اطراف آن قرار دارند که توسط درب‌های دو لنگه به هم مرتبط اند و پنجره‌های چوبی آن زیبایی خاصی به بنا بخشیده است. این اتاق‌ها عموماً به شکل پنج‌دوری ساخته شده‌اند و راهروهایی در بین آن قرار دارند. موقعیت عمارت گلشن به گونه‌ای است که به کمک درب‌های متعدد باد خنک

ساحلی را به داخل ساختمان می‌رساند. این عمارت از سال ۱۳۶۵ توسط سازمان میراث فرهنگی خریداری شد و طی سال‌های مرتب مرمت و بازسازی می‌شود. اگر به دیدن عمارت‌های تاریخی در بوشهر علاقه دارید پیشنهاد می‌شود.

لوکیشن عمارت گلشن بر روی نقشه ی گوگل

<https://www.google.com/maps/place/%D8%B9%D9%85%D8%A7%D8%B1%D8%AA+%DA%AF%D9%84%D8%B4%D9%86%E2%80%AD/@28.9944184,50.8282779,17z/data=!3m1!4m5!3m4!1s0x3fb4481bcd63d51b:0x737efb5498ea2305!8m2!3d28.9944745!4d50.8305471>

قلعه نصوری سیراف، یادگار معمار معروف علی اصغر شیرازی

همانطور که از نامش پیداست این قلعه متعلق به خاندان نصوری است که به دستور شیخ جبار دوم (پدر بزرگ شیخ ناصر نصوری) که حاکم وقت بوشهر بود، در سال ۱۲۲۴ هجری قمری ساخته شده است. براساس تاریخ، قلعه نصوری بیش از ۲۱۶ سال قدمت دارد که به اوایل دوره قاجار برمی‌گردد. قلعه شیخ جبار نصوری در بندر سیراف (تا سال ۱۳۸۷ بندر سیراف به بندر طاهری معروف بود) شهرستان کنگان و ۲۵۰ کیلومتری شرق شهر بوشهر واقع شده است. قلعه نصوری توسط معمار چیره دست، علی اصغر شیرازی با مصالحی مانند سنگ‌های کوچک و بزرگ و گل و گچ ساخته شده است. ساختمان قلعه روی تپه‌ای مسلط به دریا بنا شده بود، به طوری که در بزرگ ضلع جنوبی قلعه رو به خلیج فارس باز می‌شد. درون قلعه تابلوهای گچبری شده شاهنامه وجود دارد. گفته شده خاندان نصوری تا سال ۱۳۵۶ در این عمارت زندگی می‌کردند.

لوکیشن قلعه نصوری بر روی نقشه ی گوگل

<https://www.google.com/maps/place/Historical+palace+of+Sheikh+Nasouri/@27.666416,52.3411229,17z/data=!3m1!4m5!3m4!1s0x3e4dbe13a4bec435:0x8a5aee101810324!8m2!3d27.6664113!4d52.3433116>

گورستان شغاب، یادگار دوره اشکانی

محوطه ی شغاب در ۳ کیلومتری قسمت جنوبی شهر بوشهر و بخش مرکزی بندر بوشهر قرار دارد و یکی از نقاط دیدنی این شهر به شمار می آید. این محوطه مربوط به اواخر دوره ی اشکانی و دوره ی ساسانی است. موضوع جالبی که در قبرستان شغاب به چشم می خورد وجود اسکلت های مدفون شده ی اموات در داخل خمره های بزرگ و کوچک نخودی رنگ است که روی برخی از خمره ها نوشته ای نیز نقش بسته است. آنچه در مورد این گورستان عجیب مورد توجه است این است که با گذشت زمان و با متلاشی شدن اجساد، استخوان ها را همراه با آنچه همراه اجساد دفن شده بود، داخل استودانی می گذاشتند تا به این ترتیب، فضا برای دفن دیگر مردگان فراهم شود و به گورستان بزرگتری نیاز نباشد. اشیاء کشف شده در این قبرستان که در خمره های بزرگ و کوچک قیراندود قرار گرفته اند، مشتمل بر تابوت های سنگی مکعب شکل و مهره های عتیقه ی تزئینی هستند. گورستان شغاب حدود سال ۱۳۷۷ توسط اداره میراث فرهنگی کشف و از این سال در فهرست آثار ملی ثبت شده است.

لوکیشن گورستان شغاب بر روی نقشه ی گوگل

<https://www.google.com/maps/place/Shaghab+Cemetry/@28.9155101,50.8125189,17z/data=!3m1!4m5!3m4!1s0x3fb44f1de35f6441:0x8c9e3dbbc3ccc17!8m2!3d28.9155054!4d50.8147076>

عمارت کازرونی، میراثی با شهرت جهانی

این عمارت، مربوط به دوران قاجار است و مالک آن سید محمدرضا کازرونی یکی از تاجران سرشناس بوشهر بوده است. اما پس او وارثانش این ملک را به سازمان میراث فرهنگی هدیه کردند. این عمارت در محله ی قدیمی بهبهان قرار گرفته است. قابل ذکر است که این بنا در سال ۱۳۸۰ به عنوان یکی از آثار ملی ایران به ثبت رسیده و همچنین عمارت کازرونی جزء اولین بناهایی بوده که از شهر به ثبت جهانی رسید. از خصوصیت های بارز این عمارت، ارتفاع زیاد آن است. معماری این بنای تاریخی، همانند ساختمان های دو بندر کراچی و بمبئی، به صورت چندطبقه و با ارتفاع زیاد ساخته شده است. همچنین دارای سیستم طبیعی خنک کننده ی هوا هم هست برای دستیابی به این عمارت دیدنی شما می توانید به محله ی قدیمی بهبهان در بوشهر بروید و در انتهای خیابان کمرگ شاهد بنای تاریخی کازرونی باشید.

لوکیشن عمارت کازرونی بر روی نقشه ی گوگل

<https://www.google.com/maps/place/%D8%B9%D9%85%D8%A7%D8%B1%D8%AA+%DA%A9%D8%A7%D8%B2%D8%B1%D9%88%D9%86%DB%8C%E2%80%AD/@28.9220524,50.8308844,17z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x3fb44f4d0459dd95:0xdbc4c9f8b1817c2f!8m2!3d28.9220477!4d50.8330731>

کاروانسرای مشیرالملک (دژ برازجان)، میراث قاجاری

این بنای قاجاری در مرکز شهر برازجان، کنار میدان اصلی شهر قرار دارد، ساختمانی است به علت سنگ‌های به کار رفته در آن سال‌ها پابرجا بوده و دارای تاریخی پر فراز و نشیب است. این مجموعه تنها ۵۰ سال کارکرد اصلی خود که همان کاروانسرا بوده را حفظ کرد و از سال ۱۳۳۰ تا حدود ۳۵ سال گاهی از مراکز ادارات دولتی گاهی محل استقرار نظامیان بود. زمان پهلوی دوم با تغییراتی که در بنا انجام دادند آن را تبدیل به زندان کردند. به علت آب و هوای گرم و مرطوبی که این منطقه داشته، این زندان می‌توانست محلی مخوف برای مخالفان سیاسی باشد. از این جهت از سال ۱۳۳۶ این کاروانسرا نامش به «دژ» تغییر پیدا کرد.

دژ برازجان، ثبت شده در آثار ملی ایران

دژ برازجان هر چند در سال ۱۳۶۲ به ثبت آثار ملی رسید اما همچنان در دست شهرداری بود. با پیگیری‌های اداره میراث فرهنگی جهت استفاده فرهنگی از بنا، سرانجام در سال ۱۳۷۷ شهرداری را مجاب به تخلیه آن کرد. بعد از تخلیه، تعمیرات و تغییراتی در آن انجام شد و دیوارهای فرو ریخته مرمت و درش به روی بازدیدکنندگان و گردشگران باز شد. این کاروانسرای مستطیل شکل، دارای ۴ برج با ارتفاع بیش از ۱۲ متر است. از آنجایی که کاروانسراها را در طول جاده و راه‌ها می‌ساختند احتیاج به امنیت و مراقبت داشت و این ۴ برج دقیقاً کار دیده‌بانی و امنیت مردم و مسافران داخل کاروانسرا را به عهده داشت. بیشتر مصالح به کار رفته در این بنا از سنگ و ساروج است که باعث استحکام بیشتر این بنا نسبت به کاروانسراهای دیگر است.

لوکیشن کاروان سرای مشیرالملک بر روی نقشه ی گوگل

[https://www.google.com/maps/place/Borazjan+Moshir-ol-Molk+Castle+%2FCaravanserai+%D8%AF%DA%98+%D8%A8%D8%B1%D8%A7%D8%B2%D8%AC%D8%A7%D9%86\(%DA%A9%D8%A7%D8%B1%D9%88%D8%A7%D9%86%D8%B3%D8%B1%D8%A7%DB%8C+%D9%85%D8%B4%DB%8C%D8%B1+%D8%A7%D9%84%D9%85%D9%84%D8%A9\)%E2%80%AD/@29.267115,51.2060878,17z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x3fb40fbd079d85d5:0x53dda864e34230a4!8m2!3d29.2671103!4d51.2082765](https://www.google.com/maps/place/Borazjan+Moshir-ol-Molk+Castle+%2FCaravanserai+%D8%AF%DA%98+%D8%A8%D8%B1%D8%A7%D8%B2%D8%AC%D8%A7%D9%86(%DA%A9%D8%A7%D8%B1%D9%88%D8%A7%D9%86%D8%B3%D8%B1%D8%A7%DB%8C+%D9%85%D8%B4%DB%8C%D8%B1+%D8%A7%D9%84%D9%85%D9%84%D8%A9)%E2%80%AD/@29.267115,51.2060878,17z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x3fb40fbd079d85d5:0x53dda864e34230a4!8m2!3d29.2671103!4d51.2082765)

کاخ بردک سیاه، یادگار دوره هخامنشی

کاخ بردک سیاه کاخ زمستانی داریوش اول در عصر هخامنشی بوده است و در ۱۲ کیلومتری برازجان، بین نخلستان‌های روستای درودگاه قرار دارد. این کاخ بعد از کاخ کوروش بنا شده است و تالار مرکزی آن با ۱۰ ستون به کاخ آپادانای شوش شباهت دارد. تعدادی از یافته‌های مکشوف در این کاخ شامل مجسمه‌هایی مربوط به شاهزادگان هخامنشی، قطعات سنگین طلا، خنجر زنانه‌ای از جنس عاج و سنگ نبشته‌ای به خط میخی و بابلی نو می‌شود.

لوکیشن کاخ بردک سیاه بر روی نقشه ی گوگل

<https://www.google.com/maps/place/%DA%A9%D8%A7%D8%AE+%D8%A8%D8%B1%D8%AF%DA%A9+%D8%B3%DB%8C%D8%A7%D9%87%E2%80%AD/@29.3538471,51.1069882,17z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x3fb41d21707ce16f:0x7d1e996a045a9001!8m2!3d29.3538424!4d51.1091769>

کاخ کوروش، تجلی معماری اصیل ایرانی

یکی از کاخ‌های باستانی، تاریخی و مهم از دوره‌ی کهن و متمدن ایران زمین، کاخ کوروش نام دارد که در ورودی شهر برازجان استان بو شهر قرار گرفته است. کار شنا سان با توجه به نوع معماری و استفاده از مصالحی مانند سنگ سیاه و سفید زمان ساخت آن را با دوره‌ی کوروش بنیان گذار سلسله هخامنشی مرتبط می‌دانند. البته از نظر حجاری و هنر معماری کاخ کوروش در اواخر این دوره ساخته‌اند چرا که پایه ستون‌ها ظریف‌تر از پاسارگارد و اشیاء کشف شده جدیدتر است. بر اساس تاریخ‌نامه‌ها ساحل خلیج فارس یکی از پایگاه‌های مهم این سلسله در ایران بوده است به همین دلیل این کاخ را در شهر برازجان و در کنار رودخانه خشک آردی ساختند. البته بر اساس حدسیات باستان شناسان علت ناتمام ماندن کاخ کوروش را مصادف با مرگ کوروش می‌دانند. ولی کاملاً مشخص است که این بنا با ظرافت‌های بسیار و در عصر تکامل هخامنشی بنا شده است. کوروش بزرگ حدوداً ۵۲۹ سال پیش از میلاد دار فانی را وداع گفت و تقریباً می‌توان گفت که این بنا هم به همان سال تعلق دارد.

لوکیشن کاخ کوروش بر روی نقشه ی گوگل

<https://www.google.com/maps/place/Kurosh+Palace/@29.2575368,51.1866364,17z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x3fb40fdc9f5ed1e1:0x37cc02403911d3e2!8m2!3d29.2575321!4d51.1888251>

مدرسه سعادت، بنیانگذار سبک نوین آموزشی

مدرسه سعادت یا مدرسه سعادت مظفری در بوشهر، خیابان امام، روبه‌روی میدان معلم واقع شده است. این مدرسه در سال ۱۲۷۸ در دوران قاجار به سبک نوین آموزشی تاسیس شد که از نظر تاریخی مادر مدارس جنوب ایران است. مدرسه سعادت ابتدا به وسیله احمدخان دریابیگی حکمران وقت بوشهر و بنادر خلیج فارس و عمانات در مرکز بوشهر و نزدیک حسینیه (برحه کازرونی‌ها) تاسیس شد. در ابتدای کار، دریابیگی، خانه حاج محمد حسین صفر را که در مرکز بوشهر و نزدیک حسینیه (برحه کازرونی‌ها) واقع شده بود، به منظور تشکیل مدرسه اجاره کرد. به کودکانی که عموماً تهیدست و بی‌سرپرست بودند، آموزش داد. آقایان محمد باقر بهبهانی، شیخ محمدحسین سعادت و برادرش شیخ عبدالکریم سعادت از معلمان اولیه این مدرسه بودند.

مدرسه سعادت، نماد تمدنی ایران

مدرسه سعادت، از مدارس ویژه ایران بوده است و پنجمین مدرسه‌ی ماندگار کشور است. افراد مشهوری در ایران و جهان از جمله شاعران، دانشمندان، نویسندگان و هنرمندان در بین دانش‌آموختگان این مدرسه هستند. این مدرسه در حقیقت، یکی از نمادهای تمدنی بوشهر و ایران می‌باشد. به همین جهت توجه زیادی از هنرمندان و تاریخ‌نگاران را به خود جلب نموده است. مدرسه سعادت در تاریخ ۱۱ بهمن سال ۱۳۷۸ با شماره‌ی ثبت ۲۵۷۸ به عنوان یکی از آثار ملی ایران به ثبت رسیده است. این مدرسه آن چنان نقشی در سرنوشت فرهنگی بوشهر داشته است که مردم به پاس قدردانی از موسسان و معلمان، روز ۱۸ اسفند که مصادف با سالروز تاسیس آن است را «روز ملی بوشهر» نامیده‌اند.

پس از بازدید از مدرسه‌ی سعادت می‌توانید به ساختمان جدید مجاور مدرسه بروید و موزه‌ی کوچک و اختصاصی را که شامل اسناد و مدارک بخش اداری و فعالیت عملکرد آموزگاران، دانش‌آموزان و اشیاء، کتب درسی و تصاویر تاریخی این مدرسه که قدمت یک قرن دارد را مشاهده نمایید.

لوکیشن مدرسه سعادت بر روی نقشه ی گوگل

<https://www.google.com/maps/place/Sa'adat+High+School/@28.9852855,50.2704378,9z/data=!4m8!1m2!2m1!1z2YXYr9ix2LPZhyDYs9i52KfYr9iqINio2YjYtNmH2LE!3m4!1s0x3fb4481387ee4d7d:0x915e9e7267dc2d99!8m2!3d28.9852855!4d50.8307405>

روز ملی بوشهر

هم‌اکنون ۱۸ اسفند سالروز تأسیس مدرسه سعادت، روز بوشهر نام گرفته شده‌است.

در تنظیم این مقاله از منابع زیر استفاده شده است:

<https://www.kojaro.com/>

<https://www.visitiran.ir/>

<https://namnak.com/>

<https://www.chargoshe.ir/>

<https://cafesour.ir/>

<https://www.eneshat.com/>

<https://lastsecond.ir/>

<https://www.alaedin.travel/>

<https://gardeshgari724.com/>

واژگان کلیدی: گردشگری، ایرانگردی، صنعت ژئوتوریسم، دیدنی ها، جاذبه تاریخی، جاذبه تفریحی، جاذبه طبیعی، بوشهر، دشتستان، سیراف، ایران.

نویسنده: آيسان پژوهان فر